

تفکر تجسمی

انسان در نوعی از تفکر خود، با زبان کلمات و مفاهیم سر و کار دارد. به عبارت دیگر ما با کنار هم قراردادن کلمات و عبارات در ذهن، فکر می‌کنیم. در واقع این تفکر، نوعی تکلم است که به صورت ذهنی انجام می‌دهیم ولی جملات را به زبان نمی‌آوریم. در کنار این شیوه تفکر، تفکر تجسمی یا دیداری قرار می‌گیرد. در این نوع تفکر ما از عبارات و جملات و روش‌های زبانی برای تفکر استفاده نمی‌کنیم.

بلکه این تصاویر و صورت‌های ذهنی هستند که در ذهن ما نقش می‌بندند و به ما کمک می‌کنند تا درباره موضوع موردنظر، فکر کنیم. نقاش‌ها، مجسمه‌سازان و فیلم‌سازان بزرگ شاهکارهای خود را معمولاً با کاربرد تفکر تجسمی خلق کرده‌اند. آثار فوق نمونه‌هایی از نقاشی‌ها و تصاویر حاصل از تفکر تجسمی خلاقانه هنرمندان در سبک‌های مختلف هستند.

امروزه اکثر ما با اپلیکیشن‌های مسیریاب آشنا هستیم و در رفت‌وآمدهای روزانه خود از آنها استفاده می‌کنیم. در اغلب این اپلیکیشن‌ها، تصاویر جاده‌ها، خیابان‌ها، کوچه‌ها و ساختمان‌ها مطابق شکل مقابل، از نمای «نمای بالا» ارائه می‌شوند. در این نما، گویی ناظر از بالا به سطح زمین نگاه می‌کند و این تصویر، گویای موقعیت ناظر نیز است. با در نظر گرفتن

موقعیت ناظر نسبت به یک جسم، می‌توانیم نماهای گوناگونی از یک جسم را مشاهده و ترسیم کنیم.

مدرسه مجازی اینو